

عنوان: بررسی کارایی نانوذرات کربن فعال مغناطیسی (پودری و گرانوله) در حذف مترونیدازول از محیط های

آبی با کاربرد فرآیندهای الکتروفتون و شبه فتون هتروژنوس

زمینه و هدف: آلاینده های دارویی به ویژه آنتی بیوتیک ها یکی از مسائل حاد زندگی امروزی و یکی از منابع آلوده کننده محیط زیست خصوصاً در دهه اخیر به شمار می آیند که برای سلامت انسان و محیط زیست مضر می باشند. هدف از این مطالعه بررسی کارایی نانوذرات $GAC(Fe_3O_4)$, $PAC(Fe_3O_4)$ در حذف مترونیدازول از محیط های آبی با کاربرد فرآیندهای جذب، الکتروفتون و شبه فتون هتروژنوس بوده است.

مواد و روش ها: این مطالعه یک تحقیق تجربی - آزمایشگاهی است که ابتدا مشخصات جاذب ها توسط آنالیزهای SEM, XRD, VSM, BET, FTIR, EDS تعیین گردید. تأثیر متغیرهای مختلف شامل pH (۳، ۵، ۷، ۹، ۱۱)، غلظت اولیه مترونیدازول (۳۰-۱۰ میلی گرم بر لیتر)، دوز جاذب (۳-۲/۰ گرم در لیتر) بر فرآیند جذب بررسی گردید. سپس معادلات ایزوترم و سینتیک جذب بر مبنای شرایط بهینه مورد بررسی قرار گرفت. همچنین، اثر پارامترهای (۱۱-۳) pH، غلظت مترونیدازول (۳۰-۱۰ میلی گرم بر لیتر)، میزان دوز نانوذره (۲-۳/۰ گرم بر لیتر) و زمان تماس (۲۰۰-۵ دقیقه) و تأثیر پراکسید هیدروژن (۵۰-۲۰۰ میلی گرم بر لیتر) در فرآیند شبه فتون هتروژنوس $PAC(Fe_3O_4)/H_2O_2$, $GAC(Fe_3O_4)/H_2O_2$ مورد بررسی قرار گرفت. همچنین تأثیر متغیرهای pH محلول (۳، ۵، ۷، ۹، ۱۱)، غلظت اولیه مترونیدازول (۱۰، ۱۵، ۲۰، ۲۵ و ۳۰ میلی گرم بر لیتر)، فاصله الکترود ها (۵/۰، ۱، ۲ و ۳ سانتی متر) و غلظت پراکسید هیدروژن (۵۰، ۱۰۰، ۱۵۰ و ۲۰۰ میلی گرم بر لیتر) و میزان شدت جریان (۱، ۰/۵، ۰/۳، ۰/۲، ۰/۱ آمپر) با سرعت اختلاط ۱۰۰ دور بر دقیقه در دمای محیط بررسی گردید. سینتیک واکنش نیز مورد مطالعه قرار گرفت. غلظت آنتی بیوتیک توسط دستگاه اسپکتروفتومتر $UV/Vis\ T\lambda^{+}$ در طول موج ۳۲۰ نانومتر خوانده شد و داده ها با استفاده از نرم افزار Excel مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته ها: نتایج نشان داد که کارایی $GAC(Fe_3O_4)$ در حذف آنتی بیوتیک مترونیدازول ۹۲٪ در شرایط با غلظت اولیه آنتی بیوتیک ۲۰ mg/L در pH=۷ و با دوز ۱ gr/L جاذب در مدت ۹۰ دقیقه است و کارایی $PAC(Fe_3O_4)$ در حذف آنتی بیوتیک ۲۹/۹۴ درصد در شرایط pH=۳ و با دوز ۰/۲ gr/L جاذب در مدت ۳۰ دقیقه از فاضلاب سنتتیک می باشد. این مطالعه نشان داد که فرآیند جذب مترونیدازول بیشترین همبستگی را با مدل ایزوترم فروندلیچ و سینتیک درجه دو دارد. در فرآیند شبه فتون، نتایج حاکی از کارایی $GAC(Fe_3O_4)/H_2O_2$ در حذف آنتی بیوتیک مترونیدازول ۹۱/۶۴٪ در شرایط با غلظت اولیه آنتی بیوتیک ۱۰ mg/L در pH=۷ و با دوز ۱ gr/L جاذب در مدت ۱۲۰ دقیقه است و کارایی $PAC(Fe_3O_4)/H_2O_2$ در حذف آنتی بیوتیک ۴۲/۷۸٪ در شرایط pH=۳ و با دوز جاذب ۰/۲ gr/L در مدت ۳۰ دقیقه از فاضلاب سنتتیک می باشد. به علاوه نتایج به دست آمده نشان داد که، در شرایط بهینه (pH برابر ۷، زمان ۱۲۰ دقیقه، غلظت آنتی بیوتیک ۲۰ میلی گرم بر لیتر، غلظت پراکسید هیدروژن ۱۵۰ میلی گرم بر لیتر، شدت جریان ورودی ۰/۰۵ آمپر و فاصله الکترود ها ۱ سانتی متر) راندمان حذف مترونیدازول توسط فرآیند الکتروفتون ۹۶/۳۷ درصد می باشد.

نتیجه گیری: بر اساس نتایج حاصل از این مطالعه می توان نتیجه گرفت که فرآیند الکتروفتون و $GAC(Fe_3O_4)/H_2O_2$ یک فرآیند موثر بوده و می توان از این فرآیند برای حذف آنتی بیوتیک مترونیدازول از محلول های آبی استفاده نمود.

واژه های کلیدی: آنتی بیوتیک، مترونیدازول، $GAC(Fe_3O_4)$ ، $PAC(Fe_3O_4)$ ، الکتروفتون، شبه فتون، محیط های آبی، اکسیداسیون پیشرفته